

hold, men jeg tror ikke, at den i dette Tilfælde bør gjøre det, fordi det netop er et Indgreb i de privatretlige Forhold. Man kan ikke slaa sig til No med at sige, at det kan være Panthaveren det Samme, eftersom det er en solid Forening, han er gaaet ind i, thi dette er han berettiget til selv at bestemme. Har han laant sine Penge ud paa bestemte Vilkaar, kan man ikke sige, at han skal finde sig i en saadan Substitution, fordi han ikke kan tabe Noget derved: thi ligesom det ikke gaar an med Hensyn til Pantet at sætte en anden Anskuelse om Betyggelse i Stedet for hans egen, saaledes kan man heller ikke gjøre det med Hensyn til dette Punkt. Jeg vil, da man flere Gange under denne Diskussion har fremdraget de store og særegne Betyggelser, der skulde ligge i, at alle saadanne Forsikringsforeninger, der vilde danne sig, skulde have Justitsministerens Stadfæstelse og staa under Justitsministerens Tilsyn, dog gjøre en Bemærkning heril, og det er den, at derpaa mener jeg ikke, at man kan eller bør lægge altfor stor Bægt; thi det er ikke Meningen at stille Sagen saaledes, at Bægten skal hvile paa det administrative Tilsyn. Var det Meningen at give en Lov, hvorved man sagde: Vi opgive aldeles at stille nærmere Betingelser op, vi give blot i al Korthed, at det skal afhænge af Justitsministeriets Skjøn; Justitsministeriet kan give Brandforsikringsforeninger de Begunstigelser, som der her er Tale om, naar det vil og finder det rigtigt, og kan lade det være, naar det ikke finder det rigtigt, saa vilde Sagen staa paa en nogen anden Maade, end den nu staa; men jeg vil tilføje, at efter min Mening vilde den da staa paa en meget uheldig Maade. Jeg vil tillige bemærke, at en Lov, som vilde stille Justitsministeren saaledes, vilde jeg for mit Bedkommende ikke kunne gaa ind paa. Man gaar imidlertid ogsaa en hel anden Vej her. Man stiller bestemte Betingelser op, som man siger, at en Forening skal tilfredsstille for at faae Afgang til alle de omtalte Begunstigelser. Saa snart Sagen stilles saaledes fra Lovens og Lovgivningens Side, kommer den faktisk til at staa saaledes, at Justitsministeren ikke godt kan unddrage Foreningen Stadfæstelse, naar den tilfredsstiller Loven. Der maatte da foreligge meget bestemte og paa-viselige Grunde for, at Ministeriet skulde kunne gjøre det, og dette er jo desuden ikke de Herrers Mening. I det Mindste gaar jeg ud fra, at det netop er Meningen med en saadan Lov, at det skal være Reglen, at naar Foreningen tilfredsstiller de Betingelser, som Loven opstiller, skal det betragtes som selvsølgelig, at de Begunstigelser, som stilles i Udfigt, ogsaa indrømmes, og det er ikke Meningen, at Loven skal affattes saaledes, at Justitsministeren, om han vil, kan give disse Begunstigelser, men at det er Noget, der lige saa tidt vilde indtræffe, at de bleve negtede. Dette kan ikke være Meningen med en saadan Lov, og derfor mener jeg, at man ikke ved Siden af de

Rauteler, man tager i Loven, med synderlig Billedlighed kan paaberaabe sig den almindelige Nødvendighed af Stadfæstelse fra Justitsministerens Side og det Tilsyn, som senere skal føres med Foreningen. Jeg staar derfor i denne Sag saaledes, at jeg ikke finder nogensomhelst Grund til at modsætte mig et Lovforslag, som stemmer overens med det, der ifjor enstemmig blev vedtaget her i Thinget. Jeg antager ogsaa, at det vil kunne gaa igjennem i det andet Thing, skjøndt jeg ganske vist ikke kan have nogen bestemt Mening derom i dette Dieblif. Men jeg ser heller ingen Grund til at fravige de Fordringer, som ifjor bleve vedtagne her. Jeg skal blot minde om, at de bleve vedtagne enstemmig af Thinget; der var Ingen, der stemte derimod, heller ikke det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), og det Endringsforslag, der blev vedtaget, udgit, saavidt jeg kan se af, hvad der foreligger, fra det samlede Udvalgs Medlemmer, i det Mindste kan jeg ikke af Betænkningen se, at der i den Henseende var nogen Dissents tilstede. Endringsforslaget blev som sagt vedtaget enstemmig her i Salen, der var flet Ingen, der stemte derimod. Jeg skal ikke negte, at jeg vilde finde det meget besynderligt, om man vilde fremdrage denne Lov som et Exempel paa Love, som det ikke er Flertallet i denne Sal muligt at faae bragt igjennem lige overfor Modstand fra Regjeringens Side, Love, som man maa gjemme til bedre Tider o. s. v. Jeg vilde som sagt finde det meget besynderligt, om denne Lov blev et Exempel derpaa, thi det, jeg erklærer mig villig til at gaa ind paa, er Noget, som baade Flertallet og Mindretallet i dette Thing vedtog i forrige Samling.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Alberti): Ifølge den ærede Ministers Udtalelser vil der jo ikke kunne ventes nogen Gjennemførelse af dette Lovforslag under hans Ministerium, saaledes som det her foreligger, men desuagtet vil jeg anmode mine ærede Venner her i Salen om at lade Sagen gaa til anden Behandling. I Slutningen af min Indledningsstale anførte jeg den almindelige Betragtning, som jeg haaber ogsaa en Gang skal bringe dette Forslag til at blive til Lov i alle dets væsentlige Dele. Alle de ærede Herrer, den ærede Minister indbefattet, som have udtalt sig imod Forslaget, have begyndt med at sige, hvad man var enig om, nemlig at der ingen Tillabelse behøves til at stifte en Brandforsikring, og at det her gjaldt om at faae Begunstigelser. Jeg skal sige, hvad jeg tror, at Alle ere enige om, men som de Herrer ikke omtalte; det er, at den almindelige Landbygningsforening har faaet Begunstigelser, og hvad vi nu ville, er dette, at den ikke alene skal nyde denne. Dette er Sagen. De Begunstigelser, som den ærede Minister talte om, at vi vilde have, ere ikke andre end de, som ere giøve den almindelige Landbygningsfor-